

Krátké pojednání o islámském přesvědčení

Napsal ctihodný šejch a učenec
Muhammad Ibn Sálíh al-Uthajmín
Ať Bůh odpustí jemu, jeho rodičům a všem muslimům

*

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Předmluva

*

Chvála Bohu, jen Jeho uctíváme, o pomoc žádáme, o odpuštění prosíme a k Němu pokání činíme. Uctíváme se k Němu před zlem sebe samých a před svými špatnými činy. Koho Bůh uvede na správnou cestu, toho nikdo nesvede, a kdo bloudí, toho nikdo nevede na správnou cestu. Vyznávám, že není boha kromě Boha, který nemá žádného společníka. A vyznávám, že Muhammad je jeho služebník a posel - ať Bůh žehná jemu a jeho rodu, společníkům a těm, kdo je následují v dobrém, a dá jim mír.

Co se týká vědy (o jedinství Boží), je to jedna z nejcitlivějších a nejhodnotnějších věd, kterou je nejdůležitější studovat, protože je to věda týkající se Všemohoucího Boha, Jeho jmen, vlastností, Jeho práv vůči Jeho služebníkům a protože tato věda je klíčem k cestě k Všemohoucímu Bohu a základem Jeho ustanovení.

Proto se všichni poslové shodli na výzvě k tomuto vědění. Pravit Všemohoucí Bůh: {وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُولٍ إِلَّا نُوْحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ} {A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“} [Proroci: 25]

Všemohoucí Sám o Sobě dosvědčil Svoji jedinství a dosvědčili ji také Jeho andělé a učenci. Pravit Všemohoucí Bůh: {شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} {Bůh sám svědčí, že není božstva kromě Něho; a dosvědčují to i andělé a ti, jimž dáno bylo vědění. On stará se o spravedlnost - a není božstva kromě Něho, mocného, moudrého.} [Rod 'Imránův: 18]

A pokud je věda o jedinství Boží (tawhíd) taková, je povinností každého muslima se ji učit, přemýšlet o ní, dále ji sám vyučovat a mít o ní pevné přesvědčení, aby jeho víra byla postavena na správných základech, aby přinesla správné ovoce a výsledek a pocítil z ní štěstí.

A jen Bůh je ručitel úspěchu

Autor

*

Islámské náboženství

Islámské náboženství je náboženství, se kterým Bůh poslal Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír) a kterým završil všechna ostatní náboženství. Učinil ho dokonalým pro Své služebníky, završil jím Svou milost a zalíbilo se Mu dát jim ho jako náboženství, a proto nepřijme od nikoho žádné jiné náboženství. Pravit Všemohoucí Bůh: {مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا} {A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečeti proroků. A Bůh je vševědoucí o věci každé.} [Spojenci: 40]

A Všemohoucí pravit: {الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ وَعَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} {Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Své dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství.} [Prostřený stůl: 3]

A Všemohoucí Bůh pravit: {إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ} {Náboženstvím jediným u Boha jest věru islám.} [Rod 'Imránův: 19]

A Všemohoucí Bůh pravit: {وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ} {Kdo touží po jiném náboženství než po islámu, nebude to od něho přijato a v životě budoucím bude mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.} [Rod 'Imránův: 85]

Bůh nařídil všem lidem, aby vyznávali toto Boží náboženství. Bůh pravit o tom, co řekl Jeho posel (ať mu Bůh žehná a dá mír): {قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ} {Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným od toho, jemuž náleží království na nebesích i na zemi. Není božstva kromě Něho a On je ten, jenž život i smrt dává. Věřte tedy v Boha a posla Jeho, proroka neučeného, jenž věří v Boha a Jeho slova, a následujte jej, abyste se octili na cestě správné!“} [Rozpoznání: 158]

Ve sbírce Sahíh Muslim je uvedeno vyprávění Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Při Tom, v Jehož moci je Muhammadova duše, není žid nebo křesťan, který o mně uslyší a pak neuvěří tomu, s čím jsem přišel, aniž by se stal obyvatelem ohně.“

Víra v něj znamená uvěření tomu, s čím přišel, přijetí a podrobení se tomu, ne jen pouhé uvěření. Z tohoto důvodu nebyl Abú Tálíb tím, kdo uvěřil Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), i když uvěřil tomu, s čím přišel, a dosvědčil, že je to nejlepší náboženství.

Islámské náboženství zahrnuje veškerý prospěch, který zahrnovala předešlá náboženství, ale liší se tím, že je platné pro všechny časy, místa a národy. Pravil Všemohoucí Bůh Prorokovi: {وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا تَبَيَّنَ بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ} {I tobě jsme seslali Písmo s pravdou, aby potvrdilo pravdivost toho, co už před ním bylo zde z Písma, a bylo jeho ochranou.}[Prostřeny stůl:48]

Tím, že je platné pro všechny časy, místa a národy, se myslí, že když se jím bude řídit jakýkoliv národ kdekoli a kdykoli na zemi, nebude to v rozporu s jeho prospěchem. Naopak, v řízení se islámem je velký prospěch. A není tím myšleno, že se islámské náboženství mění podle místa a času, jak by si někteří přáli.

A islámské náboženství je pravé náboženství, u něhož Všemohoucí Bůh zaručil, že tomu, kdo se ho bude opravdově přidržovat, dá zvítězit a pozvedne ho nad ostatní. Pravil Všemohoucí Bůh: {هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ} {A On je ten, jenž seslal posla Svého se správným vedením i s náboženstvím pravdivým, aby zvítězilo nad všemi náboženstvími, i když se to protiví modloslužebníkům.}[Sevřený šik:9]

A Všemohoucí Bůh pravil: {وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ} {Bůh přislíbil těm z vás, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, že z nich učiní nástupce na zemi, tak jako již učinil nástupci ty, kdož byli před nimi. A přislíbil jim, že upevní pro ně náboženství jejich, které se mu zlíbilo jim dát, a že nahradí posléze obavy jejich jistotou. „Uctívejte Mne a nepřidružujte ke Mně nic!“ A ti, kdo ještě po tomto budou nevěřící, jsou věru hanebníci!}[Světlo:55]

Islámské náboženství je dokonalé ve své věrouce ('aqída) a zákonu (šarí'a).

1 - Nařizuje vyznávat jen jednoho Boha a zakazuje přidružování.

2 - Nařizuje mluvit pravdu a zakazuje lež.

3 - Nařizuje spravedlnost a zakazuje bezpráví. Spravedlnost je rovnoprávnost mezi podobnými a rozlišení mezi odlišnými. Neznamená rovnoprávnost mezi všemi, jak někteří lidé špatně říkají, že islámské náboženství je náboženstvím rovnoprávnosti, což tak není, protože rovnoprávnost mezi odlišnými je útlak, který není v souladu a islámem, a ten, který by se podle toho choval, by nebyl pochválen.

4 - Nařizuje důvěru a zakazuje podvod.

5 - Nařizuje věrnost a zakazuje zradu.

6 - Nařizuje chovat se dobře k rodičům a zakazuje chovat se k nim nehezky.

7 - Nařizuje udržovat rodinné vztahy a zakazuje je přetrhávat.

8 - Nařizuje se chovat hezky k sousedům a zakazuje chovat se k nim špatně.

Všeobecně se dá říci, že islám nařizuje všechny dobré mravy a zakazuje všechny špatné a nařizuje všechny dobré činy a zakazuje všechno špatné konání.

Pravil Všemohoucí Bůh: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ} {Bůh zajisté přikazuje spravedlnost, dobré skutky i štědrost vůči příbuzným a zakazuje necudnost, zavrženíhodné skutky a vzdornost a varuje vás - snad toho pamětliví budete.}[Včely:90]

*

Pilíře islámu

Pilíře islámu jsou základy, na kterých je postavena víra. Je jich pět. Jsou uvedené ve vyprávění Ibn 'Umara (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Islám je postaven na pěti (pilířích): vyznání, že není boha kromě Boha a že Muhammad je jeho služebník a posel, dodržování modlitby, dávání almužny, půstu v měsíci ramadánu a pouť.“ Jeden muž řekl: „Pouť a půst v měsíci ramadánu?“ Odpověděl: „Ne, půst v měsíci ramadánu a pouť, takhle jsem to slyšel od Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír).“

1 - Co se týče vyznání, že není boha kromě Boha a že Muhammad je jeho služebník a posel, je to pevné přesvědčení, pronesené jazykem, jako by bylo těmito slovy dosvědčeno. Toto vyznání je počítáno jako jeden pilíř, přestože se týká více věcí (tj. nejen vyznání víry v Boha).

Důvodem může být buď to, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) je tím, kdo předává poselství Boží, a proto je vyznání, že je služebník a posel, považováno za doplňující k tomu, že není boha kromě Boha.

Anebo že tato dvě vyznání jsou základem pro platnost všech činů a jejich přijetí, protože platnost činu a jeho přijetí Bohem závisí na upřímnosti k Všemohoucímu Bohu a na následování Jeho Posla (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Na základě upřímnosti k Bohu se uskutečňuje vyznání, že není boha kromě Boha. A na základě následování Posla Božího se uskutečňuje vyznání, že Muhammad je jeho služebník a posel. Plodem tohoto velkého vyznání je osvobození srdce a duše od otroctví stvořených věcí a následování těch, kdo nejsou proroci.

2 - Co se týče dodržování modlitby, je to uctívání Všemohoucího Boha dokonalým provedením modlitby ve správných časech a správným způsobem.

A jeho plody jsou otevření hrudi a ochlazení očí a vyhýbání se špatností a hanebností.

3 - Co se týče dávání almužny, je to uctívání Všemohoucího Boha dáváním přesně určené části majetku potřebným.

Jeho plody jsou očista duše od špatných mravů (lakoty) a naplnění potřeb islámu a muslimů.

4 - Co se týče půstu v měsíci ramadánu, je to uctívání Všemohoucího Boha zdržením se toho, co porušuje půst během dne v měsíci ramadánu.

Jeho plodem je zvyknutí si na odpírání si věcí, které má člověk rád, jen kvůli potěšení Všemohoucího Boha.

5 - Co se týče poutě ke Ka'abě, je to uctívání Všemohoucího Boha cestou ke Ka'abě k vykonáním poutních obřadů.

Jejím plodem je zvyknutí si na vydávání tělesného i finančního úsilí k poslušnosti k Bohu, a proto je pout' jedním z druhů džihádu na cestě Boží.

Plody, které jsme zmínili i které jsme nezmínili, dělají z muslimské obce čistou obec, která se drží pravého Božího náboženství a která se chová spravedlivě ke všem ostatním. Také všechna ostatní nařízení jsou platná na základě platnosti těchto zásad a rovněž náprava stavu obce závisí na správnosti jejího náboženství. Když v něm bude něco chybět, bude přesně tolik chybět k její nápravě.

Kdo to chce více objasnit, ať si přečte slova Všemohoucího: {وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ ۚ وَكَانُوا كَانُوا يَكْسِبُونَ} [Kdyby byli obyvatelé měst těchto uvěřili a bohobojní byli, byli bychom pro ně zajisté požehnání nebes i země otevřeli. Ale oni to vše za lež prohlašovali a potrestali jsme je za to, co si vysloužili. Jsou si obyvatelé těchto měst jisti tím, že na ně nedopadne přísnost Naše během doby noční, když do spánku jsou pohrouženi? Jsou si obyvatelé těchto měst jisti tím, že na ně nedopadne přísnost Naše během dne jasného, když zábavám se oddávají? A jsou si jisti před Istí Boží? Nikdo si není před Istí Boží jist, leda lid, jenž ztratí své jde vstříc!][Rozpoznání:96-99]

A ať se podívá na dějiny těch, kteří žili před ním - věru že dějiny jsou poučením pro rozumné lidi a vzhledem pro toho, kdo má otevřené srdce. A Bůh je nejlepším pomocníkem.

*

Základy islámské věrouky

Islámské náboženství, jak jsme objasnili, je věrouka ('aqida) i zákon (šarí'a). A také jsme objasnili některé ze zásad a pilířů, které jsou základem pro zákony.

Co se týče islámské věrouky, jejím základem je víra v Boha, Jeho anděly, knihy, posly, soudný den a osud, ať je dobrý nebo špatný.

Dokazují to jak verše z Boží knihy tak ze sunny Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Řekl Všemohoucí v knize Boží: {وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّبِيُّونَ} [Zbožnost nespočívá v tom, že obracíte tváře své směrem k východu či západu, nýbrž zbožný je ten, kdo uvěřil v Boha, v den soudný, v anděly, Písmo a proroky][Kráva:177] A pravil o osudu: {إِنَّا بِأَنفُسِنَا أَكْفَرُ مِنكُمْ إِنَّا نَعْتَدُ بِأَن نَّبْرُدَّكُمْ بِأَن نَّقُولَ ۖ وَأَجَلٌ مُّشْرَقٌ لِّقَوْمٍ أَعْيُنٌ عَلَىٰ آلَافِ عِلْمٍ} [A každou věc jsme vskutku v určených rozměrech stvořili a rozkaz náš je pouze slovo jediné, rychlé jak oka mžiknutí.][Měsíc:49-50]

Co se týče sunny, Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) odpověděl andělu Gabrielovi, když se ho zeptal na víru: „Víra je, že věříš v Boha, Jeho anděly, knihy, posly, soudný den a osud, ať je dobrý nebo špatný.“

*

Víra ve Všemohoucího Boha

Víra ve Všemohoucího Boha zahrnuje čtyři věci:

První je víra v existenci Všemohoucího Boha.

Existenci Všemohoucího Boha dokazují přirozenost (fitra), rozum, islámská nařízení a pocit.

1 - Pokud jde o důkaz existence Všemohoucího Boha z přirozenosti (fitra), každé stvoření se rodí s přirozenou vírou v Boha. Věřící tedy bez nějakého uvažování nebo učení. Tato přirozenost zůstává do té doby, dokud ji nezruší nějaký vědomý čin. Dokazují to slova Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír): „Není

novorozence, který by se nenarodil ve své přirozenosti (fitra). Jeho rodiče z něj udělají žida, křesťana nebo zoroastrijce."

2 - Pokud jde o rozumový důkaz existence Všemohoucího Boha, všechna stvoření musí mít nějakého stvořitele, protože není možné, aby se stvořila sama nebo aby vznikla náhodně sama o sobě.

Není možné, aby se stvořila sama. Žádná věc se totiž nemůže sama stvořit, protože před stvořením neexistovala, jak by tedy mohla něco stvořit?!

Není ani možné, aby vznikla náhodně sama o sobě, protože každá stvořená věc má svého stvořitele a protože existuje v tomto úžasném systému a řádu, kde každá věc má příčinu a každá příčina následek a vše je propojeno a funguje ve vzájemném souladu. Není možné, aby toto všechno byla náhoda, protože věc, která vznikne náhodou, není takto uspořádaná, natož aby fungovala a trvala v nějakém systému a řádu.

A pokud není možné, aby se stvoření stvořila sama nebo vznikla náhodně sama o sobě, dokazuje to, že je někdo musel stvořit a ten někdo je Bůh, Pán všech světů.

Bůh zmínil tento rozumový důkaz, o kterém nejsou pochyby, v sůře Hora Sinaj, kde pravil: {أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرٍ مِنْ غَيْرٍ} [Cožpak z ničeho byli stvořeni, či sami jsou stvořiteli.][Hora Sinaj: 35] To znamená, že není možné, aby byli stvořeni bez stvořitele nebo aby stvořili sami sebe, což dokazuje, že je stvořil všemohoucí a požehnaný Bůh. Proto když Džubair Ibn Mu'tim (ať je s ním Bůh spokojen), který byl v té době ještě modloslužebníkem, slyšel Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír) číst síru Hora Sinaj a slyšel tyto verše: {أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرٍ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ أَمْ خَلَقُوا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْبِكَ أَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ} [Cožpak z ničeho byli stvořeni, či sami jsou stvořiteli, anebo stvořili nebesa i zemi? Ne, oni nejsou přesvědčeni! Či pokladnice Pána tvého vlastní, anebo jsou těmi, kdo zapisují][Hora Sinaj: 35-37] řekl: „Mé srdce skoro létalo a tehdy to bylo poprvé, kdy se v něm zabydlela víra."

Uvedeme si to na příkladu: kdyby vám někdo vyprávěl o krásném zámku, okolo kterého jsou zahrady, v nichž tečou řeky, který je plný krásných koberců a nábytku a je celý nádherně vyzdobený, a řekl: „Tento zámek a vše, co je v něm, se sám vystavěl nebo sám náhodně vznikl bez toho, aby ho někdo postavil," určitě byste mu to nevěřili a mysleli byste si, že lže. Jak je tedy možné si myslet, že celý tento svět, země, nebe, celý vesmír a vše, co v něm je, a jak to vše funguje, se mohlo samo vytvořit nebo to celé vzniklo náhodně?

3 - Pokud jde o náboženské důkazy existence Boha, potvrzují ji všechny svaté knihy. Také všechna jejich nařízení, která jsou prospěšná pro všechna stvoření, jsou důkazem, že je vymyslel moudrý Pán, který ví, co Jeho stvoření potřebují. Také vše, co Bůh řekl o Svém stvoření a je to potvrzené skutečností, dokazuje existenci Boha, který zná Své stvoření a hovořil o něm.

4 - Pokud jde o pocitové, hmatatelné důkazy existence Boha, jsou to tyto dvě věci:

První je, že vidíme a slyšíme, jak Bůh odpovídá tomu, kdo ho vzývá, a zachraňuje ho, což jasně dokazuje Jeho existenci. Pravil Všemohoucí Bůh: {وَتُوحَا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلٍ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ} (A zmiň se o Noem, který již dříve Nás volal, a vyslyšeli jsme jej a zachránili jsme jej i rodinu jeho od pohromy nesmírné)[Proroci: 76] A Všemohoucí pravil: {A hle, obrátili jste se o pomoc k Pánu Svému a On vyslyšel vás}[Kofist: 9]

Ve sbírce Sahíh Bucháří je zaznamenáno, že Anas Ibn Málík (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že jeden beduín přišel do mešity v pátek, když prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) kázal, a řekl: „Posle Boží, úroda hyne a děti mají hlad, popros za nás Boha!" Prorok zvednul ruce a začal prosit a objevil se mrak obrovský jako hora. Prorok ještě stál na kazatelně, když jsem viděl prudký déšť, který mu promočil vousy. Další pátek se tento nebo jiný beduín postavil a řekl: „Posle Boží, domy padají, majetek je zatopen, popros za nás Boha!" Prorok zvednul ruce a začal prosit: „Bože, pošli déšť okolo nás, ne na nás!" A dříve než ukázal stranu, déšť zmizel.

I dnes vidíme, jak Bůh odpovídá na prosby těch, kteří Ho upřímně prosí a věří, že jim pomůže, a dodržují podmínky k tomu, aby je Bůh vyslyšel.

Druhá věc jsou zázraky proroků, které lidé viděli nebo slyšeli. Jsou důkazem existence toho, kdo tyto proroky poslal, a tím je Všemohoucí Bůh. Tyto zázraky nedokáže udělat normální člověk, jen ten, komu pomůže Všemohoucí Bůh, aby ho posílil v jeho poslání.

Jeden příklad: zázrak Mojžíše (mír s ním), kdy mu Bůh nařídil, aby udeřil holí do moře, a když to udělal, moře se jako hory rozestoupilo na dvě strany a udělalo mu cestu. Pravil Všemohoucí Bůh: {فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ امْحُرْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ} [A vnukli jsme Mojžíšovi: „Udeř holí svou do moře!" A rozestoupilo se a část každá podobnou se stala obrovské hoře.][Básníci: 63]

Druhý příklad: zázrak Ježíše (mír s ním), kdy z dovolení Božího oživoval mrtvé a křísil je z hrobů. Bůh o něm pravil: {وَأَحْيَا الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ} [a vzkřísil mrtvé z dovolení Božího.][Rod 'Imránův: 49] A pravil: {وَأُخْرِجُ} [a dals vstát mrtvým z hrobů z dovolení Mého.][Prostřeny stůl: 110]

Bůh ukázal polyteistům, že vzývání jiných božstev je falešné, a uvedl pro to dva rozumové důkazy: Prvním důkazem je, že tato božstva nemají žádné Božské vlastnosti. Jsou stvořena a nic netvoří, nedokáží pomoci těm, kteří je uctívají, ani je od ničeho ochránit, nedokáží je oživit ani usmrtit a nevládnou nad ničím na nebi nebo na zemi.

Pravil Všemohoucí Bůh: {A přibrali si vedle Něho božstva, která stvořit nic nemohou, leč sama stvořena jsou, která sobě žádnou škodu či užitek způsobit nemohou a ani smrtí ani životem ani vzkříšením nevládnou.} [Spásné zjevení: 3]

A Všemohoucí pravil: {Rci: „Jen si vzývejte ty, o nichž soudíte, že jsou vedle Boha! Vždyť nemají vládu ani nad tím, co má váhu zrnka prachu na nebesích a na zemi, a nemají nijakého podílu ani zde, ani tam a Bůh nemá mezi nimi pomocníka žádného.“ A nebude platná u Něho přímliuva žádná, leda pro toho, komu On to dovolí.} [Saba: 22-23]{وَقَالَ تَعَالَى: {إِنشُرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ}[الأعراف: 191-192]. A Všemohoucí pravil: {Což k Němu budou přidružovat to, co vůbec nic nestvořilo, ale samo bylo stvořeno, a není schopno jim nikterak pomoci a nemůže pomoci ani sobě?} [Rozpoznání: 191-192]

Pokud jsou tato božstva taková, je jejich uctívání čirou hloupostí, která nemá smysl.

Druhým důkazem je, že tyto polyteisté sami uznávali, že Všemohoucí Bůh je jediný Pán a Stvořitel všeho, který všemu spravedlivě vládne, což samo o sobě vyžaduje, aby věřili v jednoho Boha jako Pána a Vládce. {كَمَا قَالَ تَعَالَى: {بِأَيِّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ} [البقرة: 21-22]. Jak pravil Všemohoucí: {Lidé, uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kdož před vámi byli, abyste se báli Boha, jenž pro vás učinil zemi lůžkem a nebesa kupolí a jenž seslal z nebe vodu a dal pomoci jí vyrůst plodům pro obživu vaši. Nedávejte Bohu rovných, vždyť dobře to víte!} [Kráva: 21-22]

A Všemohoucí pravil: {Zeptáš-li se jich, kdo je stvořil, věru odvědí: „Bůh!“ Jak se tedy mohli od Něho odvrátit?} [Zlaté ozdoby: 87]

A Všemohoucí pravil: {Rci: „Kdo uštědřuje vám obživu z nebes a země? Kdo vládcem je sluchu a zraku? Kdo dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému ze živého a kdo řídí rozkazy všechny?“ I odvědí: „Bůh!“ Rci jim tedy: „Proč tedy nechcete být bohobojní?“ Hle, takový je Bůh, Pán váš i pravda! A co zůstane jiného, odejde-li pravda, než bloudění? Kam jste se to jen obrátili?} [Jonáš: 31-32]

Čtvrtá věc, kterou zahrnuje víra v Boha, je víra v Jeho jména a vlastnosti:

Znamená to potvrdit a uznat Boží jména a vlastnosti, které se nacházejí v Koránu a sunně, tedy brát je tak, jak jsou, beze změny, bez vykládání a bez připodobňování k člověku. Pravil Všemohoucí Bůh: {Bohu náleží jména nejkrásnější; vzývejte Jej tedy jimi a nechte být ty, kdož jména Jeho překrucují - ti budou odměněni za to, co činili.} [Rozpoznání: 108]{وَقَالَ تَعَالَى: {وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ} [الرّوم: 27]. A Všemohoucí pravil: {On příkladem nejvyšším je na nebesích a na zemi a On mocný je i moudrý.} [Byzantinci: 27]{11} [الشورى: 11]. A Všemohoucí pravil: {A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyšící je i jasnozřivý.} [Porada: 11]

Dvě skupiny pochopily Boží jména a vlastnosti špatně:

První skupina, tzv. odmítající (arabsky al-Mu'atala), zcela odmítla některá Boží jména a vlastnosti, protože si mysleli, že Bohu nepřisluší, protože se podobají lidským jménům a vlastnostem. Tato myšlenka je špatná z mnoha důvodů.

Za prvé: protože na základě této myšlenky dochází k rozporům v tom, co říká Bůh, protože On tato Svá jména a vlastnosti sám zmínil, stejně jako zmínil, že nic není jako On. A proto kdyby tato jména a vlastnosti byly podobné lidským znamenalo by to, že ve slovech Božích jsou rozpory, a to je vyloučené.

Za druhé: protože to, že někdo má stejné jméno nebo vlastnost jako někdo jiný, neznamená, že jsou oba stejní. Je to vidět i na tom, že dva lidé mají stejné vlastnosti, že oba slyší, vidí a mluví, a přitom to neznamená, že jsou oba stejní ve své lidskosti nebo v tom, jak slyší, vidí a mluví.

Stejně tak zvířata mají ruce, nohy a oči a neznamená to, že jejich ruce, nohy a oči jsou úplně stejné.

A pokud jsou takové rozdíly ve jménech a vlastnostech mezi různými stvořeními, tak rozdíly mezi Stvořitelem a stvořením budou mnohem větší.

Druhá skupina, tzv. připodobňující (Mušabaha), naopak Božská jména a vlastnosti připodobnila k lidským, protože si mysleli, že když Bůh mluví k lidem, říká jim jen to, co znají, a proto tato jména a vlastnosti musí být stejné jako lidské. Tato myšlenka je ale také špatná z mnoha důvodů:

Za prvé: protože připodobňování Boha k Jeho stvoření odmítají zdravý rozum i náboženská nařízení a není možné, aby to, co se píše v Koránu a sunně bylo špatně a v rozporu se zdravým rozumem.

Za druhé: Všemohoucí Bůh hovoří k lidem tak, aby Mu rozuměli a pochopili základní myšlenky, což ale neznamená, že musí pochopit přesné detaily a vnitřní smysl a podstatu věcí, jako jsou třeba Boží jména a vlastnosti.

Například pokud o Sobě Bůh řekne, že slyší, tak slovo sluch je obecně pochopitelné, ale pravá podstata sluchu u Všemohoucího Boha jasná není, protože sluch se liší i mezi různými stvořeními. Rozdíl ve sluchu mezi Stvořitelem a stvořeným bude tedy ještě větší.

A když Bůh o Sobě řekne, že se usadil na trůnu, tak usazení jako takové je pochopitelné, ale jeho pravá podstata u Boha jasná není, protože význam usazení se liší i u stvořených věcí. Například usazení se na židli je jiné než usazení se na běžícím velbloudovi. Proto bude rozdíl v usazení se mezi Stvořitelem a stvořeným ještě větší.

Taková víra ve Všemohoucího Boha, jako jsme popsali, přináší věřícím své nádherné plody, například: První: správná víra v jednoho Boha, kdy věřící není připoutaný k nikomu jinému, doufá jen v Boha, bojí se jen Boha a neuctívá nikoho jiného.

Druhý: dokonalá láska k Bohu a Jeho vyvýšení na základě pochopení Jeho krásných jmen a velkolepých vlastností.

Třetí: dokonalé uctívání Boha, kdy člověk dělá, co mu Bůh nařídil, a varuje se toho, co mu zakázal.

*

Víra v anděly

Andělé jsou stvoření, ale nelze je vidět. Uctívají Všemohoucího Boha, ale nemají žádné Božské vlastnosti. Bůh je stvořil ze světla, podřídil je Svému rozkazu a dal jim sílu ho dodržovat. Pravidl Všemohoucí Bůh: {a ti, kdož u Něho dlí, nejsou tak hrdopyšní, aby Mu nesloužili, a nikdy neumdlí a pěj slávu Jeho dnem i nocí bez přestání.} [Proroci: 19-20]

Andělů je tolik, že je nikdo kromě Boha nedokáže spočítat. Ve správných sbírkách je vyprávění Anase (ať je s ním Bůh spokojen) o Noční cestě Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), že Prorok viděl „al-bajt al-M'amúr", ve kterém se denně modlí sedmdesát tisíc andělů, kteří se tam modlí vždy jen jednou.

Víra v anděly zahrnuje čtyři věci:

První je víra v jejich existenci.

Druhá je víra v konkrétní anděly, které známe jménem, jako anděl Gabriel, a víra ve všechny ostatní anděly obecně.

Třetí je víra v jejich vlastnosti. Například o andělu Gabrielovi Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) vyprávěl, že ho viděl tak, jak byl stvořen, se šesti sty křídly, a dosahoval až za obzor.

Někdy se anděl může z dovolení Božího ztělesnit v podobě muže. To se stalo u anděla Gabriela, když ho Všemohoucí Bůh poslal k Marii a on se ztělesnil jako člověk. Nebo když přišel k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), který seděl se svými druhy, a ztělesnil se v podobě muže ve velmi bílém oděvu s velmi černými vlasy a bez známky únavy z cesty, přestože ho nikdo neznal. Sednul si k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), opřel si svá kolena o jeho, dal mu ruce na stehna a zeptal se Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) na víru, islám, zbožnost, Hodinu a její znamení. Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) mu na vše odpověděl a když odešel, řekl svým druhům: „To byl Gabriel, přišel, aby vás naučil vaše náboženství."

Stejně tak andělé, které Všemohoucí Bůh poslal k Abrahamovi a Lotovi, byli v podobě mužů.

Čtvrtá věc, kterou zahrnuje víra v anděly, je víra v činy, které konají z nařízení Božího, jako jsou chválení Boha a Jeho uctívání ve dne a v noci, aniž by se nudili nebo unavili.

Někteří mají speciální úkoly.

Například Gabriel, jehož Bůh pověřil předáváním Jeho poselství a vyslal ho k prorokům a poslům.

Nebo Michael, který je pověřen sesláním deště a růstem rostlin.

Nebo Azrael, který je pověřen v soudný den zatroubit na pozoun a vzkřísit všechna stvoření.

Nebo anděl smrti, který je pověřen vzít duši při smrti.

Nebo Málík, který střeží brány ohně.

Nebo andělé, kteří jsou posíláni k nenarozeným miminkům v děloze. Když plod v děloze dosáhne čtyř měsíců, pošle k němu Bůh anděla, aby zapsal jeho osud, zda bude bohatý, nebo chudý, kdy zemře, jeho skutky a zda bude ze šťastných, nebo nešťastných.

Nebo andělé, kteří jsou pověřeni zapisováním lidských činů. Každý člověk má u sebe dva anděly, jednoho vpravo a druhého vlevo.

Nebo andělé pověřeni ptát se člověka, když je uložen do hrobu. Tehdy k němu přijdou dva andělé a ptají se ho na jeho Pána, náboženství a proroka.

Víra v anděly nese dobré plody, například:

První: poznání velkoleposti Boží, Jeho síly a moci, protože velkolepé stvoření ukazuje na velkolepého Stvořitele.

Druhý: vděčnost Všemohoucímu Bohu za to, jak se stará o člověka, když pověřil všechny tyto anděly, aby ho chránili, zapisovali jeho činy a různě jinak mu prospívali.

Třetí: láska k andělům za jejich uctívání Všemohoucího Boha.

Někteří lidé, kteří jsou na omylu, odmítli, že by andělé měli tělesné schránky, a tvrdí, že andělé jsou jen dobrá síla v jiných stvořeních. To je ale v rozporu s tím, co říká Korán, Prorokova sunna a na čem se shodli všichni učenci islámu.

Pravil Všemohoucí Bůh: {Chvála Bohu, stvořiteli nebes a země, který učinil anděly vyslanci majícími dva, tři či čtyři páry křídel} [Stvořitel: 1]

A Všemohoucí pravil: {Kéž bys mohl vidět, až andělé odvolají ty, kdož byli nevěřící, a budou je bit po tvářích a po zádech} [Kořist: 50]

A Všemohoucí pravil: {Kéž bys jen viděl hříšné v náruči smrti, až andělé rozprostřou ruce své řkouce: „Vypusťte duše své“} [Dobytek: 93]

A Všemohoucí pravil: {A až nakonec strach vyprázdní srdce jejich, řeknou: „Co pravil Pán váš?“ a bude jim řečeno: „Pravdu, a On vznešený je i veliký!“} [Saba': 23]

A pravil o lidech v ráji: {A andělé budou přicházet jim v ústrety u všech dveří zdravíce: „Mír s vámi za to, že trpěliví jste byli! A jak překrásný bude přibytěk konečný!“} [Hrom: 23-24]

Ve sbírce Sahíh Bucháří je vyprávění Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Pokud si Bůh zamiluje nějakého služebníka, zavolá na Gabriela: „Věřu, že Bůh miluje toho a toho, měj ho rád!“ A tak si ho Gabriel zamiluje a zavolá na obyvatele nebes: „Věřu, že Bůh miluje toho a toho, mějte ho rádi!“ A tak si ho zamilují lidé na nebesích a pak si ho oblíbí i na zemi.“

Také je tam vyprávění Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Každý pátek stojí u každé brány mešity andělé a zapisují, kdo přijde nejdříve, a když přijde imám, svinou svitky a jdou poslouchat připomínání Boha.“

Tyto texty jasně dokazují, že andělé jsou skuteční a hmatatelní a ne pouze nějaká síla, jak se domnívají ti, kteří se pletou. Všichni muslimové se shodli na tom, co dokazují tyto texty.

*

Víra v knihy

Knihy jsou množné číslo od slova kniha a myslí se tím, co je v nich napsáno.

Knihami jsou zde myšleny ty, které Všemohoucí Bůh seslal poslům jako milosrdenství pro lidstvo a jako správné vedení, aby díky nim dosáhli štěstí v tomto i budoucím světě.

Víra v knihy zahrnuje čtyři věci:

První: víra v to, že tyto knihy jsou opravdu od Boha.

Druhá: víra v názvy těchto knih, pokud je známe, jako třeba Korán, který byl seslán Muhammadovi (ať mu Bůh žehná a dá mír) a Tóra, kterou Bůh seslal Mojžíšovi (ať mu Bůh žehná a dá mír), Evangelium, které Bůh seslal Ježíši (ať mu Bůh žehná a dá mír), a Žalmy, které byly dány Davidovi (ať mu Bůh žehná a dá mír). V knihy, které neznáme jménem, bychom měli věřit obecně.

Třetí: věřit všemu, co se v těchto knihách píše, což platí pro Korán, nebo věřit tomu, co z těchto knih nebylo pozměněno, což se týká předchozích knih.

Čtvrtá: konat podle toho, co se v těchto knihách píše, pokud to nebylo zrušeno, a nerozporovat to, ať tomu rozumíme, nebo ne. Všechny předchozí knihy byly zrušeny velkolepým Koránem. قال الله تعالى: {وَأَنْزَلْنَاكَ بِالْحَقِّ مَوْعِظًا لِّمَنْ يَّرْتَدُّ عَنْهُ لِيُرَوِّعَهُمْ فَرَقَّ وَعَنْزَلْنَاكَ الْبُرْهَانَ الَّذِي يَقِينُ} [المائدة: 48] أي (حَاكِمًا عَلَيْهِ). Pravil Všemohoucí Bůh: {I tobě jsme seslali Písmo s pravdou, aby potvrdilo pravdivost toho, co už před ním bylo z Písma, a bylo jeho ochranou.} tj. potvrdilo, co bylo pravda.

Proto není povoleno konat podle toho, co se píše v minulých knihách, ledaže by to bylo potvrzeno v Koránu.

Víra v knihy přináší mnoho dobrých plodů, například:

První: poznání péče Boha o Jeho služebníky, když seslal každému národu knihu, aby ho mohla správně vést.

Druhý: poznání moudrosti Boží, když každému národu dal jiná nařízení v souladu s jeho situací. كما قال الله تعالى: {لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شُرْعَةً وَمِنْهَاجًا} [المائدة: 48]. Jak pravil Všemohoucí Bůh: {A každému z vás jsme určili pravidla a dráhu vyšlapanou.} [Prostřený stůl: 48]

Třetí: vděčnost Bohu za to vše.

*

Víra v posly

Poslové jsou množné číslo od slova posel, čímž se myslí ten, kdo byl poslán, aby něco oznámil.

Zde je tím myšlen člověk, kterému se dostalo náboženského vnuknutí a bylo mu nařízeno, aby ho oznámil.

Prvním poslem byl Noe (mír s ním) a posledním poslem byl Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Pravil Všemohoucí Bůh: {A dali jsme ti vnuknutí, tak jako jsme je dali Noemovi a prorokům po něm} [Ženy: 163]

Ve sbírce Sahih Buchári je vyprávění Anase Ibn Málika (ať je s ním Bůh) spokojen o přímlově Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír): „Vyprávěl, že lidé budou chodit za Adamem, aby se za ně přimluvil, ale ten to odmítne a řekne: „Běžte za Noemem, který je první, koho Bůh poslal“... atd., až do konce tohoto vyprávění.“

A Všemohoucí Bůh pravil o Muhammadovi (ať mu Bůh žehná a dá mír): {وَلَكِنَّ رَسُولًا مِّن رَّجَالِكُمْ وَلَا كَتَمْنَا فِيهِ الْأَحْرَابَ} [A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečeti proroků.] [Spojenci: 40]

Neexistoval národ, aniž by k němu Všemohoucí Bůh poslal posla se zákony přímo pro ně anebo se zákony proroka, kterého Bůh poslal dříve, a které platí i pro ně. Pravil Všemohoucí Bůh: {وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ} [النحل: 36] {A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“} [Včely: 36]

A Všemohoucí pravil: {a není národa jediného, k němuž by nebyl přišel varovatel.} [Stvořitel: 24]

A Všemohoucí pravil: {A seslali jsme Tóru, v níž je správné vedení i světlo, aby podle ní soudili proroci, kteří se odevzdali do vůle Boží, ty, kdož vyznávají židovství} [Prostřený stůl: 44]

Poslové jsou lidé a nemají žádné božské vlastnosti. Pravil Všemohoucí Bůh o Svém proroku Muhammadovi, který je Bohu nejbližší: {وَمَا مِنَ الْخَيْرِ وَمَا لَكَ بِالنَّبِيِّينَ أَن يَقُولُوا سَاءَ مَا عَصَانَا} [Rci: „Nemohu si sám ani prospět, ani uškodit, leda bude-li Bůh chtít. Kdybych znal nepoznatelné, mohl bych věru rozmnožit dobro své a nedotklo by se mne zlo žádné; já však jsem pouze varovatelem a zvěstovatelem pro lid, jenž věří.“} [Rozpoznání: 188]

A Všemohoucí pravil: {Rci: „Nevládnu mocí způsobit vám škodu, či abyste správně byli vedeni.“} [Džinové: 21-22]

Proroci tedy mají lidské vlastnosti jako je nemoc, smrt, hlad, žízeň a další. Pravil Všemohoucí Bůh o Abrahamovi (mír a požehnání s ním), že řekl o Bohu: {وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِي وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَافِيهِ وَالَّذِي يُبْرِئُنِي مِنَ الْعَمْرَأَةِ} [الشعراء: 79-81] {a krmí mne a napájí, a když nemocen jsem, mne uzdraví a zemřít mi dá a pak mě oživí} [Básníci: 79-81]

A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Věřu, že jsem jen člověk jako vy, zapomínám stejně, jako zapomínáte vy, a tak když zapomenu, připomeňte mi to.“

Všemohoucí Bůh je popsal jako ty, kteří Ho nejvíce a nejlépe uctívají, a chválil je. Pravil Všemohoucí o Noemovi (ať mu Bůh žehná a dá mír): {jenž služebníkem byl Naším vděčným!} [Noční cesta: 3] A pravil o Muhammadovi: {Požehnan budiž ten, jenž seslal spásné zjevení služebníkovi Svému, aby lidstvu varovatelem byl} [Spásné zjevení: 1]

A pravil o Abrahamovi, Izákovi a Jakubovi (ať jim Bůh žehná a dá mír): {A vzpomeň také služebníků Našich Abrahama, Izáka a Jakuba, lidí dobrotivých a prozíravých, jež jsme věru očistili myšlenkou čistou příbytkem věčného připomínkou! A jsou oni u Nás ti nejlepší z vyvolených.} [Sád: 45-47]

A pravil o Ježíši, synu Mariinu: {On není leč služebníkem Naším, jemuž jsme přízeň svou uštědřili, a příkladem pro dítka Izraele jsme jej učinili.} [Zlaté ozdoby: 59]

Víra v posly zahrnuje čtyři věci:

První: víra v to, že jejich posláni je od Všemohoucího Boha a kdo odmítne posláni jediného z nich, jako by odmítl všechny. Jak pravil Všemohoucí Bůh: {A také lid Noemův posly za lháře prohlásil} [Básníci: 105] Bůh o nich řekl, že prohlásili za lháře všechny posly, přestože v té době existoval pouze jediný posel. A proto jsou křesťané, kteří odmítají poselství Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír) bráni, jako by odmítali poselství Mesiáše, syna Mariina, a nenásledovali ho. Navíc Ježíš jim oznámil příchod Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír), což dokazuje, že je to posel, který je má vyvést z bludu a uvést na správnou cestu.

Druhá: víra ve jména těch poslů, jejichž jména známe, jako Muhammad, Abrahám, Mojžíš, Ježíš a Noe (mír a požehnání s nimi). Těchto pět proroků jsou tzv. ulu-l-azm (největší proroci). Bůh je zmínil na dvou místech v Koránu: {وَأَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا} [الأحزاب: 7] {A hle, uzavřeli jsme s proroky úmluvu, s tebou, s Noem, s Abrahamem, s Mojžíšem i s Ježíšem synem Mariiným, a uzavřeli jsme s nimi úmluvu přísnou} [Spojenci: 7] {وَقَوْلِهِ: إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنَاصِبُ} [الشورى: 13] {A Jeho slova: {On vám uzákonil jako náboženství to, co kdysi uložil Noemu - a to, co jsme vnukli tobě a co jsme uložili i Abrahamovi, Mojžíšovi a Ježíšovi: „Dodržujte náboženské úkony a nerozštěpujte se ohledně jich!“ Jak nesnesitelné je pro modloslužebníky to, k čemu je vyzýváš! Bůh si k tomu vybírá, koho chce, a vede k tomu toho, kdo kajícně se k Němu obrací} [Porada: 13]

V posly, které neznáme konkrétně jménem, bychom měli věřit obecně. Pravit Všemohoucí Bůh: {وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا: فَلَا وَرَيْكَ لَا} [غافر: 78]. {Již před tebou jsme posly vysílali; o některých z nich jsme ti vyprávěli a o jiných jsme ti nevyprávěli.} [Odpouštějící: 78]

Třetí: víra v to, s čím přišli.

Čtvrtá: řídit se zákony, které nám přinesli, čímž se dnes myslí zákony posledního proroka Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír), který byl vyslán ke všem lidem na světě. Pravit Všemohoucí Bůh: {يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا} [النساء: 65]. {Však nikoliv, při Pánu tvém, oni nebudou věřící, pokud tě neučiní rozhodčím v tom, o čem jsou ve sporu. Potom nenaleznou v duších svých pochybnosti o tom, cos rozhodl, a podrobí se plným podrobením.} [Ženy: 65]

Víra v posly přináší mnoho dobrých plodů, například:

První: poznání milosrdnosti Boží a Jeho péče o Jeho služebníky, když k nim vyslal posly, aby je uvedli na správnou cestu k Všemohoucímu Bohu a ukázali jim, jak Ho mají uctívat, protože lidský rozum na to nedokáže přijít sám.

Druhý: vděčnost Všemohoucímu Bohu za toto velké dobrodiní.

Třetí: láska k poslům (mír a požehnání s nimi), úcta k nim a jejich chválení, které jim náleží proto, že jsou poslové Všemohoucího Boha, uctívají Ho, předávají Jeho poselství a radí Jeho služebníkům.

Někteří tvrdohlaví lidé odmítli posly s tím, že Boží poslové nemohou být lidé. Ale Bůh tyto myšlenky vyvrátil Svými slovy: {وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا فَلَوْلِ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْسُورُونَ} [الإسراء: 94-95]. {Co brání těmto lidem, aby uvěřili, když se jim dostalo správného vedení, ne-li to, že říkají: „Cožpak by Bůh vyslal smrtelníka jako posla Svého?“ Odpověz: „Kdyby na zemi andělé byli a v míru po ní chodili, věru bychom k nim seslali z nebe anděla jako posla Svého.“} [Noční cesta: 94-95]

Bůh tedy vyvrátil tuto myšlenku tím, že posel musí být člověk, protože je vyslán k lidem (a proto musí být jako oni, jinak by řekli, že jim nemůže rozumět, mít stejná omezení jako oni atd.). Kdyby byli poslové vysláni k andělům, byli by to andělé. Bůh také vyprávěl o těch, kdo odmítli posly, že řekli: {إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا} [يونس: 10-11]. {I řekli nevěřící: „Vždyť vy jen smrtelníci jste nám podobní a chcete nás odvrátit od toho, co otcové naši uctívali. Přineste nám tedy své zplnomocnění zjevné!“ A odpověděli poslové jejich: „Jsme vskutku pouze smrtelníci vám podobní, avšak Bůh zahrnuje přízní svou, koho chce ze služebníků svých. Nepřísluší nám přinášet vám nějaké zplnomocnění, leda s dovolením Božím.“} [Abraham: 10-11]

*

Víra v soudný den

Soudný den je den vzkříšení, kdy budou lidé vzkříšeni ke zúčtování a odplatě.

Byl také nazván posledním dnem, protože po něm už žádný den nebude, neboť lidé potom budou buď v ráji, nebo v ohni.

Víra v soudný den zahrnuje tři věci:

První: víra ve vzkříšení, tj. že po druhém zatroubení na pozoun mrtví vstanou a budou stát před Bohem, Pánem všech světů. Budou nazí, bosí a neobřezaní. Pravit Všemohoucí Bůh: {كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَا عَلَيْنَا إِنَّا} [الأنبياء: 104]. {a jako jsme začali již prvním stvořením, tak opakovat to budeme podle slibu Námí daného. A My tak učiníme!} [Proroci: 104]

Vzkříšení je pravda, kterou dokazuje Korán, sunna i shoda všech muslimských učenců.

Pravit Všemohoucí Bůh: {Posléze pak vskutku zemřete a pak v den zmrtvýchvstání vzkříšeni budete.} [Věřící: 15-16]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Lidé budou shromážděni v soudný den bosí, nazí a neobřezaní.“ Na tomto výroku je shoda.

Všichni muslimové se shodli na existenci soudného dne. Také moudrost dokazuje, že Bůh stanovil čas, kdy odmění lidi za to, jak se řídili tím, co jim seslal prostřednictvím Svých poslů. Pravit Všemohoucí Bůh: {أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ} [المؤمنون: 115]. {Domníváte se snad, že jsme vás stvořili jen bezúčelně a že k Nám nebudete navraceni?} [Věřící: 115] A pravit svému Proroku (ať mu Bůh žehná a dá mír): {إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأُوكَ إِلَىٰ مَعَادٍ} [القصص: 85]. {Ten, kdo ti uložil Korán, navrátí tě do místa schůzky poslední.} [Příběh: 85]

Druhá: víra ve zúčtování a odplatu. Člověku se dostane zúčtování za jeho skutky a dostane se mu odplaty, jak dokazuje Korán, sunna a shoda všech muslimských učenců.

Pravit Všemohoucí Bůh: {K Nám věru míří jejich návrat a Nám pak budou účty své skládat!} [Zahalující: 25-26] 160: {الأنعام: 160} [A Všemohoucí

pravil: {Kdo přijde se skutky dobrými, tomu dostane se desetinásobku jejich, a kdo přijde s činy špatnými, tomu dostane se odměny podobné; a nebude jim ukřivděno.} [Dobytek: 160] وَقَالَ تَعَالَى: {وَنُصِّعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ [الأنبياء: 47] الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ} A Všemohoucí pravil: {A postavíme v den zmrtvýchvstání váhu spravedlivou a nebude duše žádná o nic ošizená; a i kdyby to mělo jen váhu zrna hořčičného, My je přineseme. A my stačíme si jako účetní.} [Proroci: 47]

Ibn 'Umar vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Bůh se přiblíží k věřícímu, přikryje ho a řekne: „Vzpomínáš na tento hřích? A vzpomínáš na tento hřích?“ A on odpoví: „Ano.“ Až přízná všechny hříchy a myslí si, že bude zahuben, Bůh řekne: „Tyto hříchy jsem ti skryl v pozemském životě a dnes ti je odpouštím,“ a dá mu knihu jeho dobrých skutků. Ale na nevěřící a pokrytce bude přede všemi zavoláno: „Tito lhali svému Pánovi, ať jsou prokleti ti, kdo křivdu činili.“ Na tomto výroku je shoda.

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) také řekl: „Kdo chtěl udělat dobrý skutek a udělal ho, bude mu to zapsáno jako deset dobrých skutků až 700násobně či více, ale pokud bude chtít udělat špatný skutek a udělá ho, bude mu zapsán jako jeden špatný skutek.“

Všichni muslimové se shodli na existenci zúčtování a odplaty za skutky. Také to dokazuje moudrost, protože Všemohoucí Bůh seslal knihy, vyslal posly a nařídil lidem, aby to přijali a konali podle toho, a také nařídil bojovat proti těm, kteří to odmítají. Kdyby neexistovalo ani zúčtování ani odplata, tak by to vše postrádalo smysl, což je u Boha nemožné. Ukazují to slova Boží: {فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ فَلَنَقْضُنَّ} [الأعراف: 6-7] {عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ} [البينة: 7-6] {A zajisté se budeme tázat těch, k nimž poslové byli vysláni, a budeme se ptát i vyslanců Božích, a věru jim sdělíme se znalostí vše, vždyť My jsme nebyli nepřítomni} [Rozpoznání: 6-7]

Třetí: víra v ráj a oheň a že jsou věčným příbytkem všech lidí.

Ráj je příbytek blahobytu, který Bůh připravil pro bohabojné věřící, kteří uvěřili v to, co jim Bůh nařídil, aby věřili, a poslouchali Boha a Jeho Posla. V tomto ráji jsou všechny druhy potěšení, „takové, které nikdo neviděl ani neslyšel a ani by ho nikdy nenapadly.“ Privil Všemohoucí Bůh: {إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ} [خَيْرُ الدَّرَجَاتِ جَزَاءُ هُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ} [البينة: 8-7] {Avšak ti, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, to jsou ti nejlepší ze všech stvoření. Odměnou jejich u Pána jejich budou zahrady Edenu, pod nimiž řeky tekou a v nichž zůstanou navěky nesmrtelní. Bůh v nich nalezne zalíbení a i oni v Něm naleznou zalíbení, a toto údělem bude toho, kdo Pána svého se bojí.} [Jasný důkaz: 7-8]17: {السجدة: 17} {فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مِمَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قَرَّةٍ أَعْيَنَ جَزَاءَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} [Padnutí na tvář: 17]

Oheň je příbytek trestu, který Bůh připravil pro nevěřící, kteří činili křivdu, neuvěřili v Boha a neposlouchali Jeho Posla. V tomto ohni je mnoho druhů trestů, které by člověka ani nenapadly. قال الله تعالى: {وَأَنقُورِ النَّارِ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ} [آل عمران: 131] وقال تعالى: {وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ} [Rod 'Imránív: 131] {A Všemohoucí pravil: {A rci: {سَرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِيثُوا يُعَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا} [الكهف: 29] „Pravda přichází od Pána vašeho; kdo chce, ať věří, a kdo chce, ať nevěří!“ A věru jsme připravili pro nespravedlivé oheň, jenž hustým dýmem je obklopí. A poprosili o pomoc, bude jim pomozeno vodou podobnou kovu roztavenému, jež spálí tváře jejich. A jak odporný to nápoj a jak hnusné to místo pobytu!} [Jeskyň: 29] {إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا يَوْمَ تَقَلَّبَ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ} [الأحزاب: 64-66] {إِنَّا لَنَبِتُّنَا أَطْعَمَنَا اللَّهُ وَأَطْعَمَنَا الرَّسُولَ} A Všemohoucí pravil: {Bůh dozajista proklel nevěřící a připravil pro ně plamen šlehající, v němž nesmrtelní budou navěky, a nenaleznou ochránce ani pomocníka žádného v den, kdy tváře jejich se budou v ohni otáčet sem a tam a kdy budou volat: „Kéž bychom byli uposlechli Boha a uposlechli posla!“} [Spojenci: 64-66]

Víra v soudný den přináší mnoho plodů, například:

První: chuť konat dobré skutky, aby se člověku v soudný den dostalo odměny.

Druhý: strach konat špatné věci a hřešit nebo souhlasit s hříchy ze strachu před trestem v soudný den.

Třetí: pocit klidu věřícího, že i když přijde o něco na tomto světě, bude mu to vynahrazeno v budoucím životě.

Nevěřící odmítli vzkříšení po smrti, protože si mysleli, že to není možné.

Tuto špatnou myšlenku vyvrací náboženské, smyslové i rozumové důkazy.

Pokud jde o náboženské důkazy, Všemohoucí Bůh pravil: {A domnívají se ti, kdož jsou nevěřící, že nebudou vzkříšeni: Rci: „Ba naopak, při Pánu mém, budete vskutku vzkříšeni a potom budete poučeni o tom, co jste dělali. A to bude Bohu věcí velmi snadnou.“} [Vzájemné klamání: 7] Shodly se na tom všechny svaté knihy.

Co se týká smyslového důkazu, Bůh ukázal lidem vzkříšení už na tomto světě, jen v síře Krávy je popsáno pět takových příkladů:

A) Pokušení v hrobě. To jsou otázky mrtvému v hrobě po jeho pohřbení, kdy je dotazován na svého Pána, náboženství a proroka. Bůh tehdy upevní ty, kteří věří, aby řekli: „Mým pánem je Bůh, náboženstvím islám a prorokem Muhammad, ať mu Bůh žehná a dá mír.“ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ فِيَقُولُ الْكَافِرُ: هَاهُ، هَاهُ، لَا أُدْرِي، وَيَقُولُ الْمُنَافِقُ أَوْ الْمُرْتَابُ: لَا أُدْرِي سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ شَيْئًا فَقَلْتَهُ

Pokrytci a pochybovači řeknou: „Nevím, slyšel jsem lidi něco říkat, a tak jsem říkal to samé.“

B) Utrpení a blahobyt v hrobě. Utrpení a trest bude pro pokrytce a nevěřící. Pravit Všemohoucí Bůh: {وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمْرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ 93: {الأنعام: 93} [آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ] „Vypusťte duše své, dnes odměněni budete trestem zahanbujícím za to, že mluvili jste nepravdu o Bohu, a za to, že pyšně jste se odvraceli od znamení Jeho!“} [Dobytek: 93]

A Všemohoucí pravil o rodu Faraóna: {ohněm, jemuž budou vystaveni za jitra i za večera. A v den, kdy udeří Hodina, bude zvoláno: „Uvedte rod Faraónův do trestu nejpřísnějšího!“} [Odpouštějící: 46]

Ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění Zajda Ibn Thábita (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Kdybych se nebál, že přestanete pohřbívát, poprosil bych Boha, abyste slyšeli utrpení z hrobů jako já.“ Potom se otočil a řekl: „Utečte se k Bohu před trestem ohně.“ Řekli: „Utíkáme se k Bohu před ohněm.“ Řekl: „Utečte se k Bohu před trestem v hrobě.“ Řekli: „Utíkáme se k Bohu před trestem v hrobě.“ Řekl: „Utečte se k Bohu před pokušením zjevným i skrytým.“ Řekli: „Utíkáme se k Bohu před pokušením zjevným i skrytým.“ Řekl: „Utečte se k Bohu před pokušením Dadždžála (antikrista).“ Řekli: „Utíkáme se k Bohu před pokušením Dadždžála.“

Blahobyt v hrobě náleží pravdomluvným věřícím. Pravit Všemohoucí Bůh: {K těm pak, kdož říkali: „Pánem naším je Bůh,“ a potom se přímo ubírali, andělé sestoupí hovořice: „Nebojte se a nermuťte se, nýbrž radujte se z ráje, jenž byl vám přislíben!“} [Byli učiněny srozumitelnými: 30]

A Všemohoucí pravil: {Proč tedy, až duše dostoupí do hrdla, nezasáhnete, zatímco k tomu přihlížíte- a My k tomu jsme blíže než vy, vy však Nás nevidíte. A nejste-li tedy dlužníky Našimi, navraťte ji zpět do těla, jste-li pravdomluvními! Jestliže byl z přiblížených k Bohu, tedy mu odpočinek, vůně libá i zahrada slastí náleží} [Nezvratná událost: 83-89]

Al-Bará' Ibn 'Azib (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl o věřícím, který když odpoví andělům v hrobě, „ozve se z nebe: „Můj služebník má pravdu! Dejte mu koberce a oblečení z ráje a otevřete mu bránu do nebe.“ A přijde k němu z nebe krásná vůně a jeho hrob se rozšíří do takové dálky, kam až jeho oko dohlédne.“ Tento dlouhý hadíth se nachází ve sbírkách Abú Dáwúda a Ahmeda.

Bloudí ti, kdo odmítli utrpení a blahobyt v hrobě, neboť se domnívali, že to není možné, protože to odporuje realitě, a řekli: „Kdyby se otevřel hrob a podívali bychom se na mrtvého, vypadal by stejně, nebyl by ani větší ani menší.“

Tuto myšlenku vyvrací náboženství, smysly i rozum.

Pokud jde o náboženství, byly uvedeny texty, které dokazují existenci utrpení a blahobytu v hrobě.

Ve sbírce Sahíh Bucháří je vyprávění Ibn 'Abbáse (ať je s ním Bůh spokojen): „Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) šel jednou okolo zdi v Medíně a slyšel hlasy dvou lidí, kteří trpěli v hrobě.“ Pak řekl celé dlouhé vyprávění, ve kterém bylo: „Jeden z nich se neskryval, když močil“ (V jiné verzi u Muslima je: „Neočišťoval se po močení.“) a „druhý pomlouval.“

Co se týká smyslů, člověk může ve spánku vidět, že je na krásném velkém místě a cítí se dobře, nebo že je v ošklivém úzkém prostoru a má bolesti, až se z toho může strachem probudit. A přesto leží ve své posteli ve svém pokoji a nic se nezměnilo. Spánek je bratr smrti, proto ho Všemohoucí Bůh pojmenoval stejně jako smrt. Pravit Všemohoucí Bůh: {اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمِمْبِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ} [الزمر: 42] {وَيُرْسِلُ الْأَخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى} [الزمر: 42] {Bůh povolává k sobě duše ve chvíli smrti jejich a ty, jež nezemřely, v době spánku jejich. A podržuje u sebe ty, o jejichž smrti rozhodl, a odesílá ostatní na lhůtu stanovenou.} [Skupiny: 42]

Co se týká rozumu, člověk, který spí, někdy vidí sny, které odpovídají skutečnosti. Nebo může vidět Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), a ten, kdo viděl Proroka ve snu, ten ho viděl opravdu, a přesto tento člověk spí ve své posteli a je daleko od toho, co vidí. Pokud je všechno toto možné na tomto světě, tím spíše je to možné v budoucím životě.

Co se týká jejich myšlenky, že kdyby se otevřel hrob, bude na tom mrtvý stejně, jako když ho tam uložili, a hrob bude také nezměněn - nebude ani větší ani menší, lze na to odpovědět několika způsoby:

První: že náboženství nelze rozporovat takovými věcmi, že kdyby se nad nimi a nad tím, s čím přišlo náboženství, pořádně zamysleli, museli by sami uznat, že tyto pochyby jsou zcela nesmyslné. Bylo řečeno:

Kolik lidí pokládá správná slova za špatná,

protože oni sami špatně chápou.

Druhý: vše, co se bude dít po smrti, je z nepoznatelného světa, který nelze pochopit, protože kdyby bylo možné to logicky dokázat a poznat, ztratila by víra v nepoznatelné smysl a ve víře v nepoznatelné by nebyl žádný rozdíl mezi věřícími a nevěřícími.

Třetí: že utrpení, blahobyt, rozšíření nebo zúžení hrobu pocítí pouze mrtvý, nikdo jiný, stejně jako ten, kdo spí, vidí ve snu, že je v těsném ošklivém místě anebo na krásném velkém místě, ale ten, kdo je vedle něj, to nevidí ani necítí. Stejně jako v případě Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), ke kterému přicházelo zjevení, když byl mezi svými druhy, a on ho slyšel, ale jeho druhové nic neslyšeli, a někdy k němu přicházel anděl v podobě muže a mluvil s ním, a jeho druhové ho neviděli ani neslyšeli.

Čtvrtý: že lidské chápání má své meze, kterými stanovil Všemohoucí Bůh, a lidé nedokáží pochopit každou věc. Například že sedm nebes, země a vše, co je na ní, provolávají slávu a chválí Boha, a Bůh někdy umožní, komu chce, aby to zaslechnul, ale my to neslyšíme. A Všemohoucí o tom pravil: {سُبْحٰنَ لَهٗ ۝ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ} [الإسراء: 44] {A pje slávu Jeho sedm nebes a země i vše, co na nich je. A není věci, jež by chválu Jeho neslavila, avšak vy slavení jejich nechápete.} [Noční cesta: 44] Také satani a džinové chodí po zemi, i k Prorokovi (ať mu Bůh žehná a dá mír) přišli džinové a poslouchali, jak čte Korán, a pak se vrátili ke svým, aby je varovali, a přesto je my nevidíme ani neslyšíme. Všemohoucí Bůh o tom pravil: {يٰۤاٰدَمُ لَا يَفْتِنَنَّكَ الشَّيْطٰنُ كَمَا اَخْرَجَ اٰدَمَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا} [الأعراف: 27] {Synové Adamovi! Necht' vás nepokouší satan tak, jako způsobil odchod rodičů vašich z ráje, strháváje z nich oděv, aby jim ukázal nahotu jejich! A dívá se na vás on i jeho spřeženci z místa, kde je nevidíte. A věru jsme učinili satany přáteli těch, kdož nevěří!} [Rozpoznání: 27] Pokud lidé nejsou schopni pochopit a poznat vše, co existuje, nemohou ani popírat něco z nepoznatelného světa, který nemohou pochopit.

*

Víra v osud

Osud znamená, že Bůh určil vše, co existuje, určitým způsobem, podle Svých znalostí a moudrosti.

Víra v osud zahrnuje čtyři věci:

První: víra v to, že Všemohoucí Bůh zná každou věc, jak obecně tak do detailů, předtím, než vznikla, i co s ní bude poté, co zanikne, ať už se to týká Jeho činů nebo lidských.

Druhá: víra v to, že Bůh už dříve toto všechno zapsal do chráněné knihy. O těchto dvou věcech Všemohoucí Bůh pravil: {الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَّمَ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّ ذٰلِكَ فِي كِتٰبٍ اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرٌ} [الحج: 70]. {Což nevíš, že Bůh zná vše, co na nebi je i na zemi? A vše to je věru v Knize zapsáno, a to je pro Boha vskutku velmi snadné.} [Pout: 70]

Ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění 'Abdulláha Ibn 'Amru Ibn al-'Ás (ať je s nimi Bůh spokojen): „Slyšel jsem Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír) říci: „Bůh určil vše Svému stvoření před padesáti tisíci lety, dříve než stvořil nebesa a zemi.““

Třetí: víra v to, že všechno, co existuje, existuje na základě Boží vůle, ať už se to týká činů Boha nebo činů Jeho stvoření. Bůh pravil o tom, co se týká Jeho činů: {وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ} [القصص: 68] {Pán tvůj tvoří, cokoli chce, a volí} [Příběh: 68] {ابراهيم: 27} {وَيَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ} [ابراهيم: 27] {A Bůh činí, co Jemu se zlíbí.} [Abraham: 27] {هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ} [آل عمران: 6] {وقال تعالى فيما يتعلق بفعل المخلوقين} [النساء: 27] {On, jenž utváří vás v lůnech podle přání svého.} [Rod 'Imránův: 6] A Bůh pravil o činech Svého stvoření: {وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَسَلَطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَاقَتْكُمُ} [النساء: 90] {Kdyby byl Bůh chtěl, byl by jim dal vládu nad vámi a oni by byli proti vám bojovali.} [Ženy: 90] {وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ} [الأنعام: 112] {وقال:} {Kdyby Pán tvůj chtěl, nebyli by tak činili; ponech je tedy v tom, co si vymýšlejí!} [Dobytek: 112]

Čtvrtá: víra, že všechny věci, jejich podstata, vlastnosti a činy jsou stvořené Všemohoucím Bohem. Pravil Všemohoucí Bůh: {اللّٰهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ} [الزمر: 62] {Bůh stvořitelem je věcí všech a On ručitelem je též všeho} [Skupiny: 62] {وَالْفَرَقَانَ} [الفرقان: 2] {Spásné zjevení: 2} Bůh pravil o Abrahamovi (mír s ním), že řekl svému lidu: {وَاللّٰهُ وَآلَهُ} [الأنعام: 96] {خَالِقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ} [الصافات: 96] {zatímco je to Bůh, jenž stvořil vás i to, co jste udělali?} [Stojící v řadách: 96]

Víra v osud, jak jsme ji popsali, neodporuje tomu, aby měl člověk svou vlastní vůli a konal podle ní, což dokazuje skutečnost i náboženství.

Pokud jde o náboženství, pravil Všemohoucí Bůh o vůli: {النَّبَا: 39} {kdo chce, necht' připraví si k Pánu svému cestu} [Zvěst: 39] {وَقَاتُوا حَرْثَكُمْ اَنَّى شِئْتُمْ} [البقرة: 223] {وقال:} {vcházejte tedy na pole své, odkud chcete} [Kráva: 223] {وَالْتغَابِنَ} [التغابن: 16] {وقال في القدرة:} {فَاتَّقُوا اللّٰهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاَسْمَعُوا وَاَطِيعُوا} [التغابن: 16] {وقال:} {Bojte se tedy Boha, jak jen můžete! Slyšte a poslouchajte} [Vzájemné klamání: 16] {وَالْبَقَرَةَ: 286} {وَكَلَّفَ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا وَسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ} [البقرة: 286] {وقال:} {Bůh ukládá duši jen to, co je pro ni možné; dostane se jí odměny za to, co si pro sebe i proti sobě vysloužila.} [Kráva: 286]

Pokud jde o skutečnost, každý člověk ví, že má svou vůli a moc dělat a nedělat, co chce. A dokáže rozlišit mezi tím, co dokáže ovlivnit, třeba kam jde, a tím, co nedokáže ovlivnit, třeba když dostane třes. Vůle a moc člověka však záleží na vůli a moci Všemohoucího Boha, jak pravil: {لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ} [تكوين: 29-28] {بِإِشَاءِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} [تكملة: 28-29] Celý svět je ve vlastnictví Boha a v Jeho vlastnictví nemůže být něco, nad čím nemá vědění a moc.

Víra v osud, jak jsme ji popsali, nedává člověku právo nedodržovat povinnosti a dělat hříchy. Výmluvy na osud jsou nepřijatelné z mnoha důvodů:

První: slova Všemohoucího: {A řeknou ti, kdož k Bohu přidruží: „Kdyby Bůh chtěl, nebyli bychom modloslužebníky my ani otcové naši a nebyli bychom prohlásili nic za zakázané.“ A takto prohlašovali posly za lháře již ti, kdož byli před nimi, až ochutnali přísnost Naši. Rci: „Máte-li vůbec nějaké vědění, tedy nám je předvedte! Vy následujete pouze domněnky své a vy se jen dohadujete.“} [Dobytek: 148] Kdyby byla jejich výmluva na osud správná, tak by je Bůh netrestal.

Druhá: slova Boží: {poslům, hlasatelům zvěsti radostné i varovatelům, aby lidé po jejich příchodu neměli výmluvy právoplatné proti Bohu. A Bůh je mocný, moudrý.} [Ženy: 165] Kdyby byly výmluvy těch, kdo se neřídí tím, s čím přišli proroci, na osud správné, odporovalo by to výše uvedenému verši.

Třetí: vyprávění, které se nachází ve sbírkách Sahíh Bucháří a Sahíh Muslim, že 'Alí Ibn Abú Tálíb (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl: „Není jediného z vás, pro něž by nebylo předem zapsáno, zda bude v ohni, nebo v ráji.“ A jeden muž mu řekl: „A nemáme se tedy spolehnout na Boha (tj. nic nedělat)?“ A Prorok řekl: „Ne, konejte a každému bude zjednodušeno to, pro co byl stvořen.“ Pak přečetl verš: {Co týče se toho, jenž rozdával a Boha se bál} [Noc: 5] V jiné verzi tohoto vyprávění ve sbírce Sahíh Muslim je: „Každému bude zjednodušeno to, pro co byl stvořen,“ a Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) nařídil lidem, aby konali, a zakázal, aby se spoléhali na osud.

Čtvrtý: Bůh nařizuje lidem jen takové věci, kterých jsou schopni. Pravil Všemohoucí Bůh: {فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ} [التغابن: 16] {وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا} [التغابن: 16] {وَقَالَ: لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} [البقرة: 286] Pokud by člověk neměl vlastní vůli, znamenalo by to, že to, co je mu uloženo, je pro něj nemožné, což je v rozporu s výše uvedenými verši. Proto také, když člověk zhřeší nevědomě, zapomene nebo ho k tomu někdo přinutí, není za to trestán.

Pátý: Boží osud je skryté tajemství, které nikdo nezná, dokud nenastane. Vůle člověka k nějakému činu předchází vykonání činu samotného. Vůle člověka tedy není postavena na znalosti Božího osudu - člověk osud nezná, a proto není možné se vymlouvat na osud, pokud chce člověk něco udělat, nebo ne.

Šestý: že vidíme člověka dělat z pozemských věcí to, co mu vyhovuje, a naopak nikdy nedělá to, co by mu nevyhovovalo, a pak se vymlouvá na osud. Proč si tedy u věcí budoucího života vybírá to, co je pro něj špatné, a pak se vymlouvá na osud, když by to v obou případech mělo být stejné?

Příklad, který to objasní:

Kdyby měl člověk na výběr mezi dvěma cestami: jedna vede do země, kde je válka, bezpráví, strach a hlad, a druhá vede do země, kde vládne právo, bezpečí, prosperita a úcta k lidem, kterou cestu by si vybral?

Určitě by si vybral druhou cestu, která vede do země, kde je bezpečí, blahobyt atd. Nikdo rozumný by si nevybral první cestu, která vede do země, kde vládne anarchie, strach a hlad atd., a nevymlouval by se potom na osud. Tak proč si v případě budoucího světa vybírá cestu, která vede do ohně, a vymlouvá se na osud?

Jiný příklad: nemocný, který dostane léky a bere je, i když jsou mu odporné, nebo je mu zakázáno jíst, protože mu škodí, a tak ho nejí, i když ho má rád, a to vše dělá proto, že si přeje se uzdravit. A nestane se, že by nebral léky a jedl, co mu škodí, a pak se vymlouval na osud. Proč tedy člověk nedodržuje to, co mu nařídili Bůh a Jeho Prorok, a dělá to, co mu Bůh a Jeho Prorok zakázali, a pak se vymlouvá na osud?

Sedmý: kdyby toho, kdo se vymlouvá na osud a nedodržuje povinné věci a dělá zakázané věci, někdo napadnul a okradl a poté se vymlouval na osud a řekl mu: „Nenadávej mi, to byl osud, že jsem tě napadnul,“ nepřijal by jeho výmluvy. Jak je možné, že nepřijímá výmluvy na osud od toho, kdo ho napadne, a pak se sám vymlouvá na osud, když napadne právo Všemohoucího Boha?

Vypráví se, že Kníže věřících 'Umar Ibn al-Chattáb (ať je s ním Bůh spokojen) nařídil useknout ruku zloději, který byl před něj předveden, ale zloděj řekl: „Počkej Kníže věřících, že jsem kradl, byl Boží osud.“ 'Umar mu odpověděl: „A to, že ti usekneme ruku, je také Boží osud.“

Víra v osud přináší mnoho dobrých plodů, například:

První: spolehnout se na Všemohoucího Boha, když člověk dělá něco, co je příčinou něčeho dalšího, a nespolehání se pouze na tuto samotnou příčinu, protože vše je v moci a osudu Boha.

Za třetí: klid v duši a mysli, takže člověk necítí neklid v duši ani zmatek v mysli, protože toto přesvědčení spojuje člověka s jeho Stvořitelem, je s ním spokojen jako se svým Pánem, který vše řídí a vydává nařízení, a pak jeho srdce klidně přijímá osud a jeho hrud' se otevře islámu a nechce už nic jiného.

Za čtvrté: správný záměr a správné činy týkající se uctívání Boha nebo chování se k ostatnímu stvoření, protože jsou postaveny na víře v proroky a následování jejich cesty, která je správná jak v záměrech tak v činech.

Za páté: pevné přesvědčení a braní věcí vážně, takže se člověk nepřipraví o žádnou příležitost vykonat dobrý skutek, protože touží po odměně, a stejně tak se vyhýbá všem hříchům, protože se bojí trestu. To vše je postaveno na víře ve vzkříšení a odplatě za skutky.

Pravil Všemohoucí Bůh: {A pro každého je stanoven stupeň odměny podle toho, co konal, a není Pánu tvému lhostejné, co dělají} [Dobytek: 132] Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) doporučoval tento cíl ve svých slovech: „Silný věřící je Bohu milejší než slabý věřící a v obou je dobro. Pečuj o to, co ti prospívá, žádej o Boží pomoc a nebuď neschopný a pokud se ti něco stane, neříkej: „Kdybych učinil to a to, ...“ ale řekni: „Boží osud, co chce to se stane,“ protože slovo kdyby otevírá cestu satanovi.“ Ze sbírky Sahih Muslim.

Za šesté: vytvoření silné společnosti, která dává vše do utvrzení svého náboženství a těch, kteří je podporují, a která nehledí na to, co se jí při tom přihodí. O tom Všemohoucí Bůh říká: {إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا} [بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ] [الحجرات: 15] {Věřícími jsou pouze ti, kdož uvěřili v Boha a posla Jeho a poté nepodlehli pochybnostem, nýbrž bojovali majetky i osobami svými na cestě Boží - a tito jsou věru upřímní.} [Komnaty: 15]

Za sedmé: dospět k štěstí v tomto i budoucím světě nápravou jednotlivce a celé společnosti a získáním odměny a cti. Všemohoucí Bůh o tom říká: {مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ} [بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] [النحل: 97] {Kdokoliv zbožné skutky koná, ať muž či žena, a je věřící, toho vzkřísíme k životu překrásnému a odměníme odměnou podle toho nejlepšího, co učinili.} [Včely: 97]

Toto jsou některé cíle islámského přesvědčení, prosíme Všemohoucího Boha, aby nám a všem muslimům dal k nim dospět. On je věru nejštedřejší. A chvála Bohu, Pánu všech světů.

Ať Bůh požehná a dá mír našemu proroku Muhammadovi a jeho rodu a všem druhům.

Napsal autor

Muhammad as-Sálíh al-Uthajmín

*

Krátké pojednání o islámském přesvědčení

Předmluva

Islámské náboženství

Pilíře islámu

Základy islámské věrouky

Víra ve Všemohoucího Boha

Víra v anděly

Víra v knihy

Víra v posly

Víra v soudný den

Víra v osud

Cíle islámského přesvědčení